Fragmentarium

nr̃am ad rerum temporaliũ
delectationẽ trahit. infirmio
rem contra nos proximũ ex
citat. qui eã ipſa que diligimuſ
auferre moliatur. nec curat an
tiquus hoſtis hec faciens ut
terrena tollat. ſed ut caritatẽ
in nobis feriat. Nam modiũ
repente exardeſcimuſ. et dum
foris inuicti ẽẽ cupimus. intuſ
grauiter ferimur. XII.
Dum parua foris defendim̃.
intus amittimus maxima. q̇a
dum rem diligimus tempora
lem. uerã amittimus dilectionẽ.
Omnis ſiquidem qui nr̃a tollit in [illegible]

[illegible]os affectũ dilectionis im
pendit dicens. Pater ignoſce
illis. q̇a neſciũt q̇d faciunt.
ſi ille. Dñe iħc d.s. [illegible] Iohannē.
Hec mando uobis. ut diliga
tis inuicẽ. Et rel. [illegible] ugi epi.
Intelligere debemus fr̃s ex
uerbis ſcĩ ewangelij dilectio
nem ẽẽ fructũ nr̃m de quo a
it dñs. ego uos elegi ut eatiſ ⁊
fructũ afferatis ⁊ fructus ur̃
maneat. et quod adiunxit.
ut q̇dcumq; petieritis patrẽ
in noĩe meo det uobis. Tũc ita
q; dabit nobis ſi diligamus in
uicem. qui et hoc ipm̃ ipſe dede [illegible]

License: cc-by – Leipzig, Universitätsbibliothek, Fragm. lat. 447, 447-1: 1r – Homiliarium (https://fragmentarium.ms/view/page/F-mjiy/411/5757)